

Christiaan

Christiaan, een week voor je oudste zus sterft
zie ik jou in zwart-wit met kartelrand, amper acht
jongste loot in een gezin van vier jongens, een meisje.
Blond krult op je voorhoofd, melktandenglimlach.
Om je hals een korte stropdas. Je leunt naar je vader.
Zijn ogen een verlaten Hollands vergezicht, weduwnaar.

Christiaan, een week voor je oudste zus sterft
vertelt ze over Afrikaans missiewerk van twee,
leraarschap van één, de moedermavo van haar
en, aarzelend, over jouw zomer in vierentachtig.
Spuitpoep, zwerende vlekken op je wang.
Zo kwam je geheim uit.

Christiaan, waarom niemand je opzocht
in dat hospitaal in de stad?
Ze kan haar broers en zichzelf niet meer begrijpen.
Ook deze foto verdween in een la.

Buiten de verstilde kamer dacht ik aan je:
melktandenglimlach, stropdas, je teder leunen,
en dat je ooit schouders kende die ook jou verwelkomden.

Eric de Rooij